

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΣΟΛΩΜΟΥ

ΥΜΝΟΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ

ΞΥΛΟΓΡΑΦΙΕΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΨΥΧΟΠΑΙΔΗΣ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΤΥΜΝΟΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ

Τ Μ Ν Ο Σ^(a)

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ

Ἴγραψε

ΔΙΟΝΤΣΙΟΣ ΣΟΛΩΜΟΣ

ΖΑΚΥΝΘΙΟΣ

Τὸν Μάιον Μῆνα

1823.

INNO

ALLA LIBERTÀ

DIONISIO SOLOMOS

DA ZACINTO

scrisse

Il Mese di Maggio

1823.

Volgarizzato in Prosa Italiana

DA G. GRASSETTI

Prof. di Lettere Italiane e Latine in Zante.

Edizione III

EN ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΩ,

ΕΚ ΤΗΣ ΤΤΗΟΓΡΑΦΙΑΣ Δ. ΜΕΣΘΕΝΕΩΣ.

1825.

Τό έξωφυλλο τῆς ἔκδοσης
τοῦ "Υμνου εἰς τὴν Ἐλευθερίαν, Μεσολόγγι 1825.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΣΟΛΩΜΟΥ

ΥΜΝΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ

ΞΥΛΟΓΡΑΦΙΕΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΨΥΧΟΠΑΙΔΗΣ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΔΙΑΤΤΩΝ

'Η πρωτοβουλία τῆς ἔκδοσης τοῦ «"Υμνου εἰς τὴν Ἐλευθερίαν» τοῦ ἑθνικοῦ μας ποιητῆ Διονυσίου Σολωμοῦ, ἀποτελεῖ ἓνα ξεχωριστὸ στοιχεῖο μεταξὺ τῶν δράσεων τῆς Τράπεζας Πειραιῶς γιὰ τὸν ἑορτασμὸ τῶν 200ων χρόνων ἀπὸ τὴν Ἐπανάσταση τοῦ 1821.

'Η ἔκδοση αὐτὴ ἀπευθύνεται σὲ κάθε ἐλεύθερο ἀνθρωπὸ ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὴν ἑθνική του ταυτότητα. Γιὰ ἐμᾶς τοὺς "Ἐλληνες συνιστᾶ σημειολογικὰ μιὰ συμβολὴ στὴ συνεχὴ ἐγρήγορση τῆς ἑθνικῆς μας μνήμης, μὲ ἓνα ἀπὸ τὰ πλέον φωτεινὰ καὶ παντοτινὰ σύμβολα, ποὺ ἐκφράζει ὅχι μόνο μιὰ μεγαλειώδη ἴστορικὴ στιγμὴ τοῦ ἐλληνισμοῦ, ἀλλὰ τὴν ἕδια τὴ διεκδίκηση καὶ βίωση τῆς ὑψιστῆς ἀνθρώπινης ἀξίας, τῆς Ἐλευθερίας.

Γιὰ τὴ νέα γενιὰ τῆς χώρας μας, ἀποτελεῖ μιὰ εὐκαιρία νὰ ἀνακαλύψει ξανὰ τὸν Ἐθνικό μας "Υμνο καὶ νὰ ἐκτιμήσει τὴ σημασία τοῦ μηνύματος «Ἐλευθερία», τότε, σήμερα, αὔριο.

© Γιὰ τὴν ἔκδοση Τράπεζα Πειραιῶς
& γιὰ τὶς ξυλογραφίες Γιάννης Ψυχοπαίδης

ISBN 978-960-6811-70-3

Γεώργιος Χαντζηνικολάου
Πρόεδρος Διοικητικοῦ Συμβουλίου Τράπεζας Πειραιῶς

— 7 —

'Ο «"Υμνος εἰς τὴν Ἐλευθερίαν» τοῦ Διονυσίου Σολωμοῦ, ἔνα ποιητικὸ ἔργο ποὺ ταυτίζει τὴν Ἐλευθερία μὲ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν ἴστορία τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ βρίσκεται βαθιὰ ριζωμένο στὴ συλλογική μας συνείδηση, θὰ πρέπει νὰ στέκεται δίπλα σὲ κάθε ἄνθρωπο ποὺ ἐμπνέεται ἀπὸ τὸ ἴδιο μεγαλειώδες ὄραμα τοῦ ἀγώνα τοῦ 1821 γιὰ μιὰ χώρα ἐλεύθερη καὶ ἀνεξάρτητη, γιὰ μιὰ κοινωνία δημιουργική καὶ εὐημερούσα.

Μὲ ἀφετηρία αὐτὴ τὴν πεποίθηση προχωρήσαμε στὴν ἔκδοση τοῦ ποιήματος «"Υμνος εἰς τὴν Ἐλευθερίαν» ὡς μία ἐλάχιστη συμβολὴ στὸ μεγάλο χρέος ὅλων μας ἀπέναντι στὸν ἀγώνα τους, αὐτὸ ποὺ ἐκφράζει τὸ ποίημα καὶ ὁ ποιητής, τὴν Ἐλευθερία μας.

*Χρῆστος Μεγάλου
Διευθύνων Σύμβουλος Τράπεζας Πειραιῶς*

Λόρδος Μπάνρον

ΤΜΝΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ.

Libertà ve cantando, ch' è sì cara.
Come sa chi per lei vita rifiuta.
DANTE.

1. Σὲ γυνωρίζω ἀπὸ τὴν κόψη,
Τὸ σπαθιοῦ λἱρού πομπῆ,
Σὲ γυνωρίζω ἀπὸ τὴν ὄψη,
Ποῦ μὲ βία μετράει λῃργῆ.
2. Άπ' ἡ κόκκαλα βγαλμένη
Τὸν Ἑλλήνων τὸν ιερά,
Καὶ σὺν πρῶτα ἀνδρειωμένη,
Χαῖρε, ὦ χαῖρε, Ἐλευθερά!
3. Ἔστι μίσα ἐκπικάτσες,
Πορφραῖη, ἐντρωπαλῇ,
Καὶ σὰ στόμα ἀκαρπεσσότες,
Ἐλα πάλι, νὰ σὺν πᾶ.
4. Ἀργει νέλθη ἔκεινη ἡ μέρα,
Καὶ ηὔσαν ὅλα σιωπῆλα,
Γιατὶ λάτσιαζε ἡ φοῦρα,
Καὶ λα πλακούε ἡ σκλαβιά.

*Η δη σελίδα τῆς ἑκδοσῆς
τοῦ *Υμνου εἰς τὴν Ἐλευθερίαν, Μεσολόγγι 1825.

ΥΜΝΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ

Libertà vo cantando, ch' è sì cara.
Come sa chi per lei vita rifiuta.
DANTE.

1. Σὲ γυνωρίζω ἀπὸ τὴν κόψη
Τὸ σπαθιοῦ τὴν τρομερὴ,
Σὲ γυνωρίζω ἀπὸ τὴν ὄψη
Ποῦ μὲ βία μετράει τὴν γῆ.
2. Άπ' τὰ κόκκαλα βγαλμένη
Τῶν Ἑλλήνων τὰ ιερὰ,
Καὶ σὰν πρῶτα ἀνδρειωμένη,
Χαῖρε, ὦ χαῖρε, Ἐλευθεριά!

- 3   'Εκεῖ μέσα ἐκατοικοῦσες,
     Πικραμένη, ἐντροπαλή,
     Κ' ἔνα στόμα ἀκαρτεροῦσες,
     "Ελα πάλι, νὰ σου πῆ.
- 4   "Αργιε νᾶλθη ἐκείνη η 'μέρα,
     Καὶ ήταν ὅλα σιωπηλά,
     Γιατὶ τᾶσκιαζε η φοβέρα,
     Καὶ τὰ πλάκονε η σκλαβιά.
- 5   Δυστυχήσ! παρηγορία
     Μόνη σου ἔμενε νὰ λέσ
     Περασμένα μεγαλεῖα,
     Καὶ διηγῶντάς τα νὰ κλαῖς.
- 6   Καὶ ἀκαρτέρει, καὶ ἀκαρτέρει
     Φιλελεύθερην λαλιά,
     "Ενα ἔκτυπαε τάλλο χέρι
     'Απὸ τὴν ἀπελπησιά,

Γεώργιος Καραϊσκάκης

Máρκος Μπότσαρης

7   Κ' ἔλεες· πότε ᾧ! πότε βγάνω
Τὸ κεφάλι ἀπὸ τς' ἐρμαῖς;
Καὶ ἀποκρίνοντο ἀπὸ πάνω
Κλάψαις, ἄλυσσες, φωναῖς.

8   Τότε ἐσήκουες τὸ βλέμμα
Μὲς τὰ κλαύματα θολὸ
Καὶ εἰς τὸ ροῦχο σου ἔσταζ' αἷμα,
Πλῆθος αἷμα Ἑλληνικό.

9   Μὲ τὰ ροῦχα αἵματωμένα,
Ξέρω, ὅτι ἔβγαινες κρυφὰ,
Νὰ γυρεύῃς εἰς τὰ ξένα
"Αλλα χέρια δυνατά.

10   Μοναχὴ τὸν δρόμο ἐπῆρες
'Εξανάλθεις μοναχή·
Δὲν εἶν' εὔκολαις ἡ θύραι,
'Εὰν ἡ χρεία ταῖς κουρταλῇ.

11   "Ἄλλος σοῦ ἔκλαψε εἰς τὰ στήθια,
'Ἄλλ' ἀνάσασιν καμμιά·
"Ἄλλος σοῦ ἔταξε βοήθεια,
Καὶ σὲ γέλασε φρικτά.

12   "Ἄλλοι, ωἱμέ! 'σ τὴν συμφορά σου
'Οποῦ ἔχαιροντο πολὺ,
Σύρε ναῦρης τὰ παιδιά σου,
Σύρε, ἐλέγαν οἱ σκληροί.

13   Φεύγει ὁπίσω τὸ ποδάρι,
Καὶ δλογλίγωρο πατεῖ
"Ἡ τὴν πέτρα, ἢ τὸ χορτάρι,
Ποῦ τὴν δόξα σοῦ ἐνθυμεῖ.

14   Ταπεινότατη σοῦ γέρνει
'Ἡ τρισάθλια κεφαλὴ,
Σὰν πτωχοῦ ποῦ θυροδέρνει,
Κ' εἶναι βάρος του ἡ ζωή.

15   Ναΐ· ἀλλὰ τώρα ἀντιπαλεύει
Κάθε τέκνο σου μὲ ὄρμὴ,
Ποῦ ἀκατάπαυστα γυρεύει
"Ἡ τὴν νίκη, ἢ τὴν θανή.

16   'Απ' τὰ κόκκαλα βγαλμένη
Τῶν Ἑλλήνων τὰ ἱερὰ,
Καὶ σὰν πρῶτα ἀνδρειωμένη,
Χαῖρε, ω χαῖρε, Ἐλευθεριά!

17   Μόλις εἶδε τὴν ὄρμή σου
'Ο οὐρανὸς, ποῦ γιὰ τις ἔχθροὺς,
Εἰς τὴν γῆν τὴν μητρικήν σου
"Ἐπρεφ' ἄνθια καὶ καρποὺς,

18   'Εγαλήνευσε· καὶ ἔχύθη
Καταχθόνια μία βοὴ,
Καὶ τοῦ Ῥήγα σου ἀπεκρίθη
Πολεμόκραχτη ἡ φωνή.

19   "Ολοι οἱ τόποι σου σ' ἐκράξαν,
Χαιρετῶντάς σε θερμὰ,
Καὶ τὰ στόματα ἐφωνάξαν
"Οσα αἰσθάνετο ἡ καρδιά.

20   Ἐφωνάξανε ὡς τ' ἀστέρια
Τοῦ Ἰωνίου καὶ τὰ νησιά,
Καὶ ἐσηκώσανε τὰ χέρια
Γιὰ νὰ δείξουνε χαρὰ,

21   Μ' ὅλον ποῦναι ἀλυσωμένο
Τὸ καθένα τεχνικὰ,
Καὶ εἰς τὸ μέτωπο γραμμένο
"Εχει: Ψεύτρα Ἐλευθεριά.

22   Γκαρδιακὰ χαροποιήθη
Καὶ τοῦ Βάσιγκτων ἡ γῆ,
Καὶ τὰ σίδερα ἐνθυμήθη
Ποὺ τὴν ἔδεναν καὶ αὐτὴ.

Ιωάννης Μακρυγιάννης

23   'Απ' τὸν πύργον του φωνάζει,
Σὰν νὰ λέγη, σὲ χαιρετῶ,
Καὶ τὴν χήτην του τινάζει
Τὸ Λεοντάρι τὸ Ἰσπανό.

24   'Ελαφιάσθη τῆς Ἀγγλίας
Τὸ θηρίο, καὶ σέρνει εὐθὺς
Κατὰ τ' ἄκρα τῆς Ῥουσίας
Τὰ μουγκρίσματα τσ' ὀργῆς.

25   Ἐις τὸ κίνημά του δείχνει,
Πῶς τὰ μέλη εἰν' δυνατά·
Καὶ σ' τοῦ Αἰγαίου τὸ κῦμα ρίχνει
Μιὰ σπιθόβολη ματιά.

26   Σὲ ξανοίγει ἀπὸ τὰ νέφη
Καὶ τὸ μάτι τοῦ Ἀετοῦ,
Ποῦ φτερὰ καὶ νύχια θρέφει
Μέ τὰ σπλάγχνα τοῦ Ἰταλοῦ.

27   Καὶ σ' ἐσὲ καταγυρμένος,
Γιατὶ πάντα σὲ μισεῖ,
Ἐκρωζ’ ἔκρωζε ὁ σκασμένος,
Νὰ σὲ βλάψῃ, ἂν ημπορῇ.

28   Ἄλλο ἐσὺ δὲν συλλογιέσαι
Πάρεξ ποῦ θὰ πρωτοπῆς·
Δὲν ’μιλεῖς, καὶ δὲν κουνιέσαι
Σ ταῖς βρυσίαις ὅποῦ ἀγροικᾶς,

29   Σὰν τὸν βράχον, ὅποῦ ἀφίνει
Κάθε ἀκάθαρτο νερὸ
Εἰς τὰ πόδια του νὰ χύνη
Εὐκολύσβυστον ἀφρὸ,

30   Οποῦ ἀφίνει ἀνεμοζάλη,
Καὶ χαλάζι, καὶ βροχὴ,
Νὰ τοῦ δέρνουν τὴν μεγάλη,
Τὴν αἰώνιαν κορυφή.

31   Δυστυχιά του, ὡ δυστυχιά του
Οποιανοῦ θέλει βρεθεῖ
Σ τὸ μαχαῖρι σου ἀποκάτου,
Καὶ σ' ἐκεῖνο ἀντισταθῆ.

32   Τὸ θηρίο π' ἀνανογιέται,
Πῶς τοῦ λείπουν τὰ μικρὰ,
Περιορίζεται, πετιέται,
Αἷμα ἀνθρώπινο διψᾶ.

33   Τρέχει, τρέχει ὅλα τὰ δάση,
Τὰ λαγκάδια, τὰ βουνὰ,
Καὶ ὅπου φθάσῃ, ὅπου περάσῃ,
Φρίκη, θάνατος, ἐρμιά.

34   Ἐρμιὰ, θάνατος, καὶ φρίκη,
Οπου ἐπέρασες κ' ἐσύ·
Ξίφος ἔξω ἀπὸ τὴν θήκη,
Πλέον ἀνδρείαν σοῦ προξενεῖ.

35   '*Ιδοὺ ἐμπρός σου ὁ τοῖχος στέκει
Τῆς ἀθλίας Τριπολιτζᾶς·
Τώρα τρόμου ἀστροπελέκι
Νὰ τῆς ρύψης πιθυμᾶς.*

36   *Μεγαλόψυχο τὸ μάτι
Δείχνει, πάντα ὅπως νικεῖ,
Καὶ ἂς εἰν' ἄρματα γεμάτη,
Καὶ πολέμιαν χλαλοή.*

37   *Σοῦ προβαίνουνε καὶ τρίζουν,
Γιὰ νὰ ἰδῆς πῶς εἰν' πολλά.
Δὲν ἀκοῦς ποῦ φοβερίζουν
"Ανδρες μύριοι καὶ παιδιά;*

38   *Λίγα μάτια, λίγα στόματα
Θὰ σᾶς μείνουνε ἀνοιχτὰ,
Γιὰ νὰ κλαύσετε τὰ σώματα
Ποῦ θὲ ναῦρη ἡ συμφορά.*

Μπουμπουλίνα Λασκαρίνα

Mαντώ Μαυρογένους

39   Κατεβαίνουνε, καὶ ἀνάφτει
Τοῦ πολέμου ἀναλαμπή·
Τὸ τουφέκι ἀνάβει, ἀστράφτει,
Λάμπει, κόφτει τὸ σπαθί.

40   Γιατὶ ἡ μάη ἐστάθη ὀλίγη;
Λίγα τὰ αἷματα γιατί;
Τὸν ἔχθρὸν θωρῶ νὰ φύγη,
Καὶ 'σ τὸ κάστρο ν' ἀναιβῆ.

41   Μέτρα... εἶν' ἄπειροι οἱ φευγάτοι,
Οποῦ φεύγωντας δειλιοῦν·
Τὰ λαβώματα 'σ τὴν πλάτη
Δέχοντ', ὥστε ν' ἀναιβοῦν.

42   Ἐκεῖ μέσα ἀκαρτερεῖτε
Τὴν ἀφεύγατη φθορά·
Νὰ, σᾶς φθάνει ἀποκριθῆτε
Σ τῆς νυκτὸς τὴ σκοτινιά.

- 43   'Αποκρίνονται, καὶ ἡ μάχη
       "Ετζι ἀρχίζει, ὅπου μακρυὰ
       'Απὸ ράχη ἐκεῖ σὲ ράχη
       'Αντιβούντει φοβερά.
- 44   'Ακούω κούφια τὰ τουφέκια,
       'Ακούω σμίξιμο σπαθιῶν,
       'Ακούω ξύλα, ἀκούω πελέκια,
       'Ακούω τρίξιμο δοντιῶν.
- 45   "Α! τί νύκτα ἤταν ἐκείνη,
       Ποῦ τὴν τρέμει ὁ λογισμός;
       "Άλλος ὕπνος δὲν ἔγνη
       Πάρεξ θάνατου πικρός.
- 46   *Tῆς σκηνῆς* ἡ ὥρα, ὁ τόπος,
       Ἡ κραυγᾶς, ἡ ταραχὴ,
       Ο σκληρόψυχος ὁ τρόπος
       Τοῦ πολέμου, καὶ οἱ καπνοὶ,
- 47   *Kαὶ ἡ βροντᾶς*, καὶ τὸ σκοτάδι
       'Οποῦ ἀντίσκοφτε ἡ φωτιὰ,
       'Επαράσταιναν τὸν ἄδη
       Ποῦ ἀκαρτέριε τὰ σκυλιά.
- 48   *T' ἀκαρτέριε. — 'Εφαίνοντ' ἵσκιοι*
       'Αναρίθμητοι γυμνοὶ,
       Κόραις, γέροντες, νεανίσκοι,
       Βρέφη ἀκόμη εἰς τὸ βυζί.
- 49   *"Ολη μαύρη μυρμιγκιάζει*,
       Μαύρη ἡ ἐντάφια συντροφιὰ,
       Σὰν τὸ ροῦχο ὅποῦ σκεπάζει
       Τὰ κρεββάτια τὰ στερνά.
- 50   *Τόσοι, τόσοι ἀνταμωμένοι*
       'Επετιοῦντο ἀπὸ τὴν γῆ,
       "Οσοι εἰν' ἄδικα σφαγμένοι
       'Απὸ τούρκικην δργή.

- 51   *Tόσα πέφτουνε τὰ θερι-
σμένα ἀστάχνα εἰς τοὺς ἄγρους·
Σχεδὸν ὅλα ἐκειὰ τὰ μέρη
'Εσκεπάζοντο ἀπ' αὐτούς.*
- 52   *Θαμποφέγγει κανέν' ἄστρο,
Καὶ ἀναδεύοντο μαζὴ,
'Αναβαίνωντας τὸ κάστρο
Μὲ νεκρώσιμη σιωπή.*
- 53   *"Ετζι χάμου εἰς τὴν πεδιάδα
Μὲς τὸ δάσος τὸ πυκνὸ,
"Οταν στέλνῃ μίαν ἀχνάδα
Μισοφέγγαρο χλωμό,*
- 54   *'Εὰν οἱ ἄνεμοι μὲς τ' ἄδεια
Τὰ κλαδιὰ μουγκοφυσοῦν,
Σειοῦνται, σειοῦνται τὰ μαυράδια
'Οποῦ οἱ κλῶνοι ἀντικτυποῦν.*

55   *Mè tὰ μάτια τους γυρεύουν,
"Οπου εἶν' αἴματα πηχτὰ,
Καὶ μὲς τ' αἴματα χορεύουν
Μὲ βρυχίσματα βραχνὰ,*

56   *Kai χορεύωντας μανίζουν
Eἰς τὸν "Ελληνας κοντὰ,
Καὶ τὰ στήθια τοὺς ἐγγίζουν
Μὲ τὰ χέρια τὰ ψυχρά.*

57   *'Εκειδὸ τὸ ἔγγισμα πηγαίνει
Βαθυὰ μὲς τὰ σωθικὰ,
"Οθεν ὅλη ἡ λύπη βγαίνει,
Καὶ ἄκρα αἰσθάνονται ἀσπλαχνιά.*

58   *Tότε αὐξάνει τοῦ πολέμου
'Ο χορὸς τρομακτικὰ,
Σὰν τὸ σκόρπισμα τοῦ ἀνέμου
'Σ τοῦ πελάου τὴν μοναξιά.*

Γεώργιος Κουντουριώτης

59 *Κτυποῦν ὅλοι ἀπάνου κάτου.*

*Κάθε κτύπημα ποῦ εὐγεῖ
Εἶναι κτύπημα θανάτου,
Χωρὶς νὰ δευτερωθῇ.*

60 *Κάθε σῶμα ὑδρώνει, ρέει·
Λὲς καὶ ἐκεῖθεν ἡ ψυχὴ,
Ἄπ' τὸ μῖσος ποῦ τὴν καίει
Πολεμάει νὰ πεταχθῇ.*

61 *Τῆς καρδίας κτυπίαις βροντάνε
Μὲς τὰ στήθια τους ἀργὰ,
Καὶ τὰ χέρια ὅποῦ χουμάνε
Περισσότερο εἶν' γοργά.*

62 *Οὐρανὸς γι' αὐτοὺς δὲν εἶναι,
Οὐδὲ πέλαγο, οὐδὲ γῆ·
Γι' αὐτοὺς ὅλους τὸ πᾶν εἶναι
Μαζομένο ἀντάμα ἐκεῖ.*

63 *Τόση ἡ μάνητα καὶ ἡ ζάλη,*

*Ποῦ στοχάζεσαι, μὴ πῶς
Ἄπὸ μία μεριὰ καὶ ἀπ' ἄλλη
Δὲν μείνῃ ἔνας ζωντανός.*

64 *Κύττα χέρια ἀπελπισμένα
Πῶς θερίζουνε ζωαῖς!
Χάμου πέφτουνε κομμένα
Χέρια, πόδια, κεφαλαῖς,*

65 *Καὶ παλάσκαις, καὶ σπαθία
Μὲ ὄλοσκόρπιστα μυαλὰ,
Καὶ μὲ ὄλόσχιστα κρανία,
Σωθικὰ λαχταριστά.*

66 *Προσοχὴ καμμία δὲν κάνει
Κανεὶς, ὅχι, εἰς τὴν σφαγή·
Πάνε πάντα ἐμπρός. "Ω! φθάνει,
Φθάνει· ἔως πότε οἱ σκοτομοί;*

- 67   *Ποῖος ἀφίνει ἐκεῖ τὸν τόπο,
 Πάρεξ ὅταν ξαπλωθῇ;
 Δὲν αἰσθάνονται τὸν κόπο,
 Καὶ λὲς κ' εἶναι εἰς τὴν ἀρχή.*
- 68   *΄Ωλιγόστευαν οἱ σκύλοι,
 Καὶ ἀλλὰ ἐφώναζαν, ἀλλά·
 Καὶ τῶν Χριστιανῶν τὰ χεῖλη
 Φωτιὰ ἐφώναζαν, φωτιά.*
- 69   *Λεονταρόψυχα ἐκτυπιοῦντο,
 Πάντα ἐφώναζαν φωτιὰ,
 Καὶ οἱ μιαροὶ κατασκορπιοῦντο,
 Πάντα σκούζωντας ἀλλά.*
- 70   *Παντοῦ φόβος, καὶ τρομάρα,
 Καὶ φωναῖς, καὶ στεναγμοῖ·
 Παντοῦ κλάφα, παντοῦ ἀντάρα,
 Καὶ παντοῦ ξεψυχισμοί.*

Pήγας Φερραῖος

Αλέξανδρος ‘Υψηλάντης

71   **Ηταν τόσοι! πλέον τὸ βόλι
      Εἰς τ' αὐτὶα δὲν τοὺς λαλεῖ.
      Ολοι χάμου ἐκείττοντ' ὅλοι
      Εἰς τὴν τέταρτην αὐγή.*

72   *Σὰν ποτάμι τὸ αἷμα ἔγινη,
      Καὶ κυλάει 'σ τὴν λαγκαδιὰ,
      Καὶ τὸ ἀθῷον χόρτο πίνει
      Αἷμα ἀντὶς γιὰ τὴν δροσιά.*

73   *Τῆς αὐγῆς δροσάτο ἀέρι,
      Δὲν φυσᾶς τώρα ἐσὺ πλιὸ
      Σ τῶν ψευδόπιστων τὸ ἀστέρι.
      Φύσα, φύσα εἰς τὸ ΣΤΑΥΡΟ'.*

74   *Απ' τὰ κόκκαλα βγαλμένη
      Τῶν Ἐλλήνων τὰ ίερὰ,
      Καὶ σὰν πρῶτα ἀνδρειωμένη,
      Χαῖρε, ὦ χαῖρε, Ἐλευθεριά!*

75 *Tῆς Κορίνθου ἵδοὺ καὶ οἱ κάμποι·
Δὲν λάμπ' ἥλιος μοναχὰ
Εἰς τοὺς πλατάνους, δὲν λάμπει
Εἰς τ' ἀμπέλια, εἰς τὰ νερά.*

76 *Eἰς τὸν ἥσυχον αἰθέρα
Τώρα ἀθῶα δὲν ἀντηχεῖ
Τὰ λαλήματα ἡ φλογέρα,
Τὰ βελάσματα τὸ ἄρνι.*

77 *Τρέχουν ἄρματα χιλιάδες,
Σὰν τὸ κῦμα εἰς τὸ γιαλό·
Ἄλλ' οἱ ἀνδρεῖοι παλληκαράδες
Δὲν ψηφοῦν τὸν ἀριθμό.*

78 **Ω τρακόσιοι! σηκοβῆτε
Καὶ ξανάλθετε 'σ ἐμᾶς·
Τὰ παιδιά σας θέλ' ἵδεῖτε
Πόσο 'μοιάζουνε μὲ σᾶς.*

79 *"Ολοι ἔκεῖνοι τὰ φοβοῦνται,
Καὶ μὲ πάτημα τυφλὸ
Εἰς τὴν Κόρινθο ἀποκλειοῦνται,
Κι' ὅλοι χάνουνται ἀπ' ἐδώ.*

80 *Στέλνει ὁ ἄγγελος τοῦ ὀλέθρου
Πεῖναν καὶ Θανατικὸ,
Ποῦ μὲ σχῆμα ἐνὸς σκελέθρου
Περπατοῦν ἀντάμα οἱ δυό.*

81 *Καὶ πεσμένα εἰς τὰ χορτάρια
'Απεθαίνανε παντοῦ
Τὰ θλιμμένα ἀπομεινάρια
Τῆς φυγῆς καὶ τοῦ χαμοῦ.*

82 *Καὶ ἐσὺ ἀθάνατη, ἐσὺ θεία,
Ποῦ ὅ,τι θέλεις ἡμπορεῖς,
Εἰς τὸν κάμπο, 'Ελευθερία,
'Ματωμένη περπατεῖς.*

- 83   '*Σ τὴν σκιὰ χεροπιασμέναις*
       '*Σ τὴν σκιὰ βλέπω κ' ἐγὼ*
       Κρινοδάκτυλαις παρθέναις
       'Οποῦ κάνουνε χορό.
- 84   '*Σ τὸν χορὸ γλυκογυρίζουν*
       'Ωραιά μάτια ἐρωτικὰ,
       Καὶ εἰς τὴν αὑρα κυματίζουν
       Μαῦρα, όλόχρυσα μαλλιά.
- 85   '*Η ψυχή μου ἀναγαλλιάζει,*
       Πῶς δὲ κόρφος κάθε μιᾶς
       Γλυκοβύζαστο ἔτοιμάζει
       Γάλα ἀνδρείας, καὶ ἐλευθεριᾶς.
- 86   *Mὲς τὰ χόρτα τὰ λουλούδια,*
       Tὸ ποτῆρι δὲν βαστῶ,
       Φιλελεύθερα τραγούδια
       Σὰν τὸν Πίνδαρο ἐκφωνῶ.

'Οδυσσέας 'Ανδρούτσος

87   'Απ' τὰ κόκκαλα βγαλμένη
    Τῶν Ἐλλήνων τὰ ίερὰ,
    Καὶ σὰν πρῶτα ἀνδρειωμένη,
    Χαῖρε, ὡ χαῖρε, Ἐλευθεριά!

88   'Πῆγες εἰς τὸ Μισολόγγι
    Τὴν ἡμέρα τοῦ Χριστοῦ,
    Μέρα ποῦ ἄνθισαν οἱ λόγκοι
    Γιὰ τὸ τέκνο τοῦ Θεοῦ.

89   Σοῦλθε ἐμπρὸς λαμποκοπῶντας,
    Ἡ θρησκεία μ' ἔνα σταυρὸ,
    Καὶ τὸ δάκτυλο κινῶντας
    Οποῦ ἀνεῖ τὸν οὐρανὸ,

90   Σ αὐτὸ, ἐφώναξε, τὸ χῶμα
    Στάσου δλόρθη Ἐλευθεριὰ,
    Καὶ φιλῶντάς σου τὸ στόμα,
    Μπαίνει μὲς τὴν Ἐκκλησιά.

'Αθανάσιος Διάκος

- 91   *Εἰς τὴν τράπεζαν σιμόνει,
Καὶ τὸ σύγνεφο τὸ ἀχνὸ^ν
Γύρω γύρω τῆς πυκνόνει
Ποῦ σκορπάει τὸ θυμιατό.*
- 92   *Ἄγροικάει τὴν ψαλμῳδία,
Ὀποῦ ἐδίδαξεν αὐτή·
Βλέπει τὴν φωταγωγία
Σ τοὺς ἄγίους ἐμπρὸς χυτή.*
- 93   *Ποιοὶ εἶν’ αὐτοὶ ποὺ πλησιάζουν
Μὲ πολλὴ ποδοβολὴ,
Κι’ ἄρματ’, ἄρματα ταράζουν;
Ἐπετάχηκες ἔσύ.*
- 94   *Ἄ! τὸ φῶς ποῦ σὲ στολίζει,
Σὰν ἡλίου φεγγοβολὴ,
Καὶ μακρόθεν σπινθηρίζει,
Δὲν εἶναι, δῖχι, ἀπὸ τὴν γῆ·*
- 95   *Λάμψιν ἔχει ὅλη φλογώδη
Χεῖλος, μέτωπο, ὁφθαλμὸς,
Φῶς τὸ χέρι, φῶς τὸ πόδι,
Κι’ ὅλα γύρω σου εἶναι φῶς.*
- 96   *Τὸ σπαθί σου ἀντισηκόνεις,
Τρία πατήματα πατᾶς,
Σὰν τὸν πύργο μεγαλόνεις,
Καὶ εἰς τὸ τέταρτο κτυπᾶς.*
- 97   *Μὲ φωνὴ ποῦ καταπείθει,
Προχωρῶντας, ὁμιλεῖς·
Σήμερ’, ἅπιστοι, ἐγεννήθη,
Ναὶ, τοῦ κόσμου ὁ λυτρωτής.*
- 98   *Αὐτὸς λέγει... ἀφογκρασθῆτε·
Ἐγὼ εἰμ’ Ἄλφα, Ὁμέγα ἐγώ·
Πέστε· ποῦ θ’ ἀποκρυφθῆτε
Ἐσεῖς ὄλοι, ἂν ὀργισθῶ;*

99   *Φλόγα ἀκοίμητην σᾶς βρέχω,
Ποῦ μ' αὐτὴν ἄν συγκριθῆ
Κείνη ἡ κάτω ὅποῦ σᾶς ἔχω,
Σὰν δροσιὰ θέλει βρεθῆ.*

100   *Κατατρώγει, ὡσὰν τὴν σχίζα,
Τόπους ἄμετρα ὑψηλοὺς,
Χώραις, ὅρη ἀπὸ τὴν ρίζα,
Ζῶα, καὶ δένδρα, καὶ θνητοὺς,*

101   *Καὶ τὸ πᾶν τὸ κατακαίει,
Καὶ δὲν σώζεται πνοὴ,
Πάρεξ τοῦ ἀνέμου ποῦ πνέει
Μὲς τὴ στάχτη τὴ λεπτή.*

102   *Κάποιος ἥθελε ἐρωτήσει
Τοῦ θυμοῦ του εἶσαι ἀδελφή;
Ποῖος εἶν' ἄξιος νὰ νικήσῃ
Η μὲ σὲ νὰ μετρηθῆ;

Nικηταράς

Iωάννης Γκούρας

103   ‘*H γῆ αἰσθάνεται τὴν τόση
Τοῦ χεριοῦ σου ἀνδραγαθίᾳ,
Ποῦ ὅλην θέλει θανατώσει
Τὴν Μισόχριστη σπορά.*

104   *Tὴν αἰσθάνονται, καὶ ἀφρίζουν
Τὰ νεφά, καὶ τ' ἀγροικῶ
Δυνατὰ νὰ μουρμουρίζουν,
Σὰν νὰ ’ρυάζετο θηριό.*

105   *Κακορίζικοι ποῦ πᾶτε
Τοῦ Ἀχελώου μὲς τὴν ροή,
Καὶ πιδέξια πολεμᾶτε
’Απὸ τὴν καταδρομὴ,*

106   *Νὰ ἀποφύγετε; τὸ κῦμα
”Εγινε ὅλο φουσκωτό·
’Εκεῖ εύρήκατε τὸ μνῆμα,
Πρὶν νὰ εύρητε ἀφανισμό.*

107 *Βλασφημάει, σκούζει, μουγκρίζει,
Κάθε λάρυγκας ἔχθροῦ,
Καὶ τὸ ρέῦμα γαργαρίζει
Ταῖς βλασφημίαις τοῦ θυμοῦ.*

108 *Σφαλερὰ τετραποδίζουν
Πλῆθος ἄλογα, καὶ ὁρθὰ
Τρομασμένα χλυμιτρίζουν,
Καὶ πατοῦν εἰς τὰ κορμιά.*

109 *Ποῖος σ' τὸ σύντροφον ἀπλόνει
Χέρι, ὡσὰν νὰ βοηθηθῇ·
Ποῖος τὴν σάρκα του δαγκόνει,
Οσο δποῦ νὰ νεκρωθῇ.*

110 *Κεφαλαῖς ἀπελπισμέναις,
Μὲ τὰ μάτια πεταχτὰ,
Κατὰ τ' ἄστρα σηκωμέναις
Γιὰ τὴν ὕστερη φορά.*

111 *Σβυέται, αὐξαίνωντας ἡ πρώτη
Τοῦ Ἀχελώου νεροσυρμὴ,
Τὸ χλυμίτρισμα, καὶ οἱ κρότοι,
Καὶ τοῦ ἀνθρώπου οἱ γογγυσμοί,*

112 *"Ετζε ν' ἄκονα νὰ βουήξῃ
Τὸν βαθὺν Ὁκεανὸν,
Καὶ σ' τὸ κῦμα του νὰ πνίξῃ
Κάθε σπέρμα Ἀγαρινό.*

113 *Καὶ ἐκεῖ ποῦναι ἡ Ἀγιὰ Σοφία,
Μὲς τὸν λόφους τὸν ἔπτα,
Ολα τ' ἄψυχα κορμία,
Βραχοσύντριφτα, γυμνὰ,*

114 *Σωριασμένα νὰ τὰ σπρώξῃ
Ἡ κατάρα τοῦ Θεοῦ,
Κι' ἀπεκεῖ νὰ τὰ μαζώξῃ
Ο ἀδελφὸς τοῦ Φεγγαριοῦ.*

115   *Káthē πέτρα μνῆμα ἀς γένη,
Καὶ ἡ Θρησκεία, κ' Ἐλευθεριὰ
Μ' ἀργοπάτημα ἀς πηγαίνῃ
Μεταξύ τους, καὶ ἀς μετρᾶ,*

116   *"Eva λείψανο ἀναιβαίνει
Τεντωτὸ, πιστομιτὸ,
Κι' ἄλλο ξάφνου καταιβαίνει,
Καὶ δὲν φαίνεται καὶ πλιὸ,*

117   *Καὶ χειρότερα ἀγριεύει
Καὶ φουσκόνει ὁ ποταμός.
Πάντα πάντα περισσεύει
Πολυφλοίσβισμα καὶ ἀφρός.*

118   *"A! γιατὶ δὲν ἔχω τώρα
Τὴν φωνὴν τοῦ Μωϋσῆ;
Μεγαλόφωνα, τὴν ὥρα
‘Οποῦ ἐσβυοῦντο οἱ μισητοὶ,*

'Ανδρέας Μιαούλης

- 119   *Tὸν Θεὸν εὐχαριστοῦσε
Στοῦ πελάου τὴν λύσσα ἐμπρὸς,
Καὶ τὰ λόγια ἡχολογοῦσε
Ἀναρίθμητος λαός.*
- 120   *Ακλουθάει τὴν ἀρμονία
Ἡ ἀδελφὴ τοῦ Ἀαρὼν,
Ἡ προφήτισα Μαρία,
Μ' ἔνα τύμπανο τερπνὸν,*
- 121   *Καὶ πηδοῦν ὅλαις ἡ κόραις
Μὲ τσ' ἀγκάλαις ἀνοικταῖς,
Τραγουδῶντας, ἀνθοφόραις,
Μὲ τὰ τύμπανα κ' ἐκειαίς.*
- 122   *Σὲ γνωρίζω ἀπὸ τὴν κόψι
Τοῦ σπαθιοῦ τὴν τρομερὴ,
Σὲ γνωρίζω ἀπὸ τὴν ὄψι
Ποῦ μὲ βίᾳ μετράει τὴν γῆ.*

123   *Eἰς αὐτὴν, εἰν' ἔακουσμένο,*
Δὲν νικιέσαι ἐσὺ ποτέ·
"Ομως, ὅχι, δὲν εἰν' ξένο
Καὶ τὸ πέλαγο γιὰ σέ.

124   *Tὸ στοιχεῖον αὐτὸ ξαπλόνει*
Κύματ' ἄπειρα εἰς τὴν γῆ,
Μὲ τὰ ὅποια τὴν περιζώνει,
Κ' εἶναι εἰκόνα σου λαμπρή.

125   *Mὲ βρυχίσματα σαλεύει*
Ποῦ τρομάζει ἡ ἀκοή·
Κάθε ξύλο κινδυνεύει
Καὶ λιμιόνα ἀναζητεῖ.

126   *Φαίνετ' ἔπειτα ἡ γαλήνη*
Καὶ τὸ λάμψιμο τοῦ ἥλιοῦ,
Καὶ τὰ χρώματα ἀναδίνει
Τοῦ γλαυκότατου οὐρανοῦ.

127   *Δὲν νικιέσαι, εἰν' ἔακουσμένο,*
Σ τὴν ἔηρὰν ἐσὺ ποτέ·
"Ομως, ὅχι, δὲν εἰν' ξένο
Καὶ τὸ πέλαγο γιὰ σέ.

128   *Περνοῦν ἄπειρα τὰ ξάρτια,*
Καὶ σὰν λόγγος στρυμωχτὰ
Τὰ τρεχούμενα κατάρτια,
Τὰ ὄλοφούσκωτα πανιά.

129   *Σὺ ταῖς δύναμαίσ σου σπρώχνεις,*
Καὶ ἀγκαλὰ δὲν εἰν' πολλαὶς,
Πολεμῶντας, ἀλλα διώχνεις,
"Αλλα πέρνεις, ἀλλα καῖς.

130   *Mὲ ἐπιθύμια νὰ τηράζῃς*
Δύο μεγάλα σὲ θωρᾶ,
Καὶ θανάσιμον τινάζεις
Ἐναντίον τους κεραυνό.

- 131   Πιάνει, αὐξαίνει, κοκκινίζει,
       Καὶ σηκόνει μιὰ βροντὴ,
       Καὶ τὸ πέλαο χρωματίζει
       Μὲ αίματόχροη βαφῆ.
- 132   Πνίγοντ' ὄλοι οἱ πολεμάρχοι,
       Καὶ δὲν μιέσκει ἔνα κορμί·
       Χάρου, σκιὰ τοῦ Πατριάρχη,
       Ποῦ σ' ἐπέταξαν ἐκεῖ.
- 133   Ἐκρυφόσμιγαν οἱ φίλοι
       Μὲ τς' ἔχθρούς τους τὴ Λαμπρὴ
       Καὶ τοὺς ἔτρεμαν τὰ χεῖλη,
       Δίνωντάς τα εἰς τὸ φιλί.
- 134   Κειὲς τὲς δάφναις ποὺ ἐσκορπίστε
       Τώρα πλέον δὲν ταῦς πατεῖ,
       Καὶ τὸ χέρι ὅποῦ ἐφιλῆστε
       Πλέον, ᾧ πλέον δὲν εὔλογεῖ.

'Ιωάννης Καποδίστριας

135   "Ολοι κλαῦστε, ἀποθαμμένος
      'Ο ἀρχηγὸς τῆς Ἐκκλησιᾶς·
      Κλαῦστε, κλαῦστε, κρεμασμένος
      'Ωσὰν νάτανε φονιᾶς.

136   "Ἐχει ὄλανοικτο τὸ στόμα
      Π' ῥωαις πρῶτα εἶχε γευθῆ
      Τ' ἄγιον αἷμα, τ' ἄγιον σῶμα·
      Λὲς πῶς θὲ νὰ ξαναβγῆ

137   "Η κατάρα ποῦ εἶχε ἀφήσει
      Λίγο πρὶν νὰ ἀδικηθῇ
      Εἰς ὅποιον δὲν πολεμήσει,
      Καὶ ἡμπορεῖ νὰ πολεμῇ.

138   Τὴν ἀκούω, βροντάει, δὲν παύει
      Εἰς τὸ πέλαγο, εἰς τὴν γῆ,
      Καὶ μουκρίζοντας ἀνάβει
      Τὴν αἰώνιαν ἀστραπή.

139   ‘*H καρδιὰ συχνοσπαράζει...*
      Πλὴν τί βλέπω; σοβαρὰ
      Nὰ σωπάσω μὲ προστάζει
      Mὲ τὸ δάκτυλο ἡ θεά.

140   *Κυττάει γύρω εἰς τὴν Εὐρώπη*
      Τρεῖς φοραῖς μ' ἀνησυχιά·
      Προστήλονεται κατόπι
      Σ τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἀρχινᾶ·

141   “*Παλληκάρια μου! οἱ πολέμοι*
      ,,*Γιὰ σᾶς ὅλοι εἶναι χαρὰ,*
      ,,*Καὶ τὸ γόνα σας δὲν τρέμει*
      ,,*Σ τοὺς κινδύνους ἐμπροστά.*

142   ,,*Aπ' ἐσᾶς ἀπομακραίνει*
      ,,*Κάθε δύναμη ἔχθρική·*
      ,,*Αλλὰ ἀνίκητη μιὰ μένει*
      ,,*Ποῦ ταῖς δάφναις σᾶς μαδεῖ,*

143   ,,*Mία, ποῦ ὅταν ὠσὰν λύκοι*
      ,,*Ξαναρχόστενε ζεστοὶ,*
      ,,*Κουρασμένοι ἀπὸ τὴν νίκη,*
      ,,*Ἄχ! τὸν νοῦν σᾶς τυραννεῖ.*

144   ,,*H διχόνοια ποῦ βαστάει*
      ,,*Ἐνα σκῆπτρο ἡ δολερή·*
      ,,*Καθενὸς χαμογελάει,*
      ,,*Πάρ' το, λέγωντας, καὶ σύ.*

145   ,,*Κειὸ τὸ σκῆπτρο, ποῦ σᾶς δείχνει,*
      ,,*Ἐχ' ἀλήθεια ὥραία θωριά·*
      ,,*Μὴν τὸ πιάστε, γιατὶ ρίχνει*
      ,,*Εἰσὲ δάκρυα θλιβερά.*

146   ,,*Aπὸ στόμα, ὅποῦ φθονάει,*
      ,,*Παλληκάρια, ἀς μὴν ποθῇ,*
      ,,*Πῶς τὸ χέρι σας κτυπάει*
      ,,*Τοῦ ἀδελφοῦ τὴν κεφαλή.*

147 „Μὴν εἰποῦν ’σ τὸν στοχασμό τους
„Τὰ ξένα ἔθνη ἀληθινά·
„Ἐὰν μισοῦνται ἀνάμεσό τους,
„Δὲν τοὺς πρέπει ἐλευθεριά.

148 „Τέτοια ἀφήστενε φροντίδα·
„Ολο τὸ αἷμα ὅποῦ χυθῆ
„Γιὰ θρησκεία, καὶ γιὰ πατρίδα,
„Ομοιαν ἔχει τὴν τιμή.

149 „Σ τὸ αἷμα αὐτὸ, ποῦ δὲν πονεῖτε
„Γιὰ πατρίδα, γιὰ θρησκειὰ,
„Σᾶς ὁρκίζω, ἀγκαλιασθῆτε,
„Σὰν ἀδέλφια γκαρδιακά.

150 „Πόσον λείπει, στοχασθῆτε,
„Πόσο ἀκόμη νὰ παρθῆ·
„Πάντα ἡ νίκη, ἂν ἐνωθῆτε,
„Πάντα ἐσᾶς θ’ ἀκολουθῆ.

Γεώργιος Δράκος

Αναγνώστης Πετμεζάς

- 151 „Ω ἀκουσμένοι εἰς τὴν ἀνδρεία!...
„Καταστῆστε ἔνα σταυρὸ,
„Καὶ φωνάξετε μὲ μία·
„Βασιλεῖς, κοιτάξτ’ ἐδώ.
- 152 „Τὸ σημεῖον ποῦ προσκυνᾶτε
„Εἶναι τοῦτο, καὶ γι’ αὐτὸ
„Ματωμένους μᾶς κυττᾶτε
„Σ τὸν ἀγῶνα τὸν σκληρό.
- 153 „Ἀκατάπαναστα τὸ 'βρίζουν
„Τὰ σκυλιὰ, καὶ τὸ πατοῦν,
„Καὶ τὰ τέκνα του ἀφανίζουν,
„Καὶ τὴν πίστι ἀναγελοῦν.
- 154 „Ἐξ' αἰτιᾶς του ἐσπάρθη, ἔχάθη
„Ἄλιμα ἀθῷο χριστιανικὸ,
„Ποῦ φωνάζει ἀπὸ τὰ βάθη
„Τῆς νυκτός· Νὰ 'κδικηθῶ.

155 „Δὲν ἀκοῦτε, ἐσεῖς εἰκόνες
„Τοῦ Θεοῦ, τέτοια φωνή;
„Τώρα ἐπέρασαν αἰῶνες,
„Καὶ δὲν ἔπαινε στιγμή.

156 „Δὲν ἀκοῦτε; εἰς κάθε μέρος
„Σὰν τοῦ Ἀβέλ καταβοῦ·
„Δὲν εἶν’ φύσημα τοῦ ἄέρος,
„Ποῦ σφυρίζει εἰς τὰ μαλλιά.

157 „Τί θὰ κάμετε; θ’ ἀφῆστε
„Νὰ ἀποκτήσωμεν ἐμεῖς
„Λευθερίαν, η̄ θὰ τὴν λύστε
„Ἐξ’ αἰτίας πολιτικῆς;

158 „Τοῦτο ἀνίσως μελετᾶτε,
„Ίδοὺ ἐμπρός σας τὸν Σταυρό·
„Βασιλεῖς! ἐλάτε, ἐλάτε,
„Καὶ κτυπήσετε κ’ ἔδω.,,

Nικόλαος Κριεζώτης

Η ΕΚΔΟΣΗ

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ
ΤΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΣΩΛΩΜΟΥ ΜΕ ΞΤΑΞΙΟ
ΓΡΑΦΙΕΣ ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ ΤΟΥ 1821
ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΙΑΝΝΗ ΨΥΧΟΠΑΙΔΗ ΣΤΟΙ
ΧΕΙΟΘΕΤΗΘΗΚΕ ΑΠΟ ΤΟ ΝΙΚΟ ΒΟΖΙΚΗ
ΜΕ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ PORSON
ΚΑΙ ΤΥΠΩΘΗΚΕ ΤΟΝ ΜΑΡΤΙΟ ΤΟΥ 2020
ΣΤΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ ΤΩΝ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΙΑΤΤΩΝ ΣΕ ΧΑΡΤΙ PALATINA ΓΙΑ ΛΟ
ΓΑΡΙΑΣΜΟ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΤΑ 200 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ 1821

'Η ἔκδοση αὐτὴ τοῦ «"Υμνου εἰς τὴν Ἐλευθερίαν» ἀκολουθεῖ τὴν ἔκδοση, «'Ἐν Μεσολογγίῳ, ἐκ τῆς τυπογραφίας Δ. Μεσθενέως, 1825» καὶ τυπώθηκε μὲ τὴν τυποτεχνικὴ τῆς κλασικῆς τυπογραφίας.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Επετειακές δράσεις

1821 - 2021
